

Nr 43

Av herr Svedberg, Erik m. fl., om inrättande av ett nytt lantmäteridistrikt i Hudiksvallsregionen.

Den indelning i lantmäteridistrikt som infördes den 1 januari 1948 har på grund av den utveckling, som därefter ägt rum med avseende på fastighetsbildningsfrekvensen, visat sig vara i behov av en ändring. I Gävleborgs län har arbetsbelastningen på lantmäteriet i gemen nått en sådan omfattning, att väntetiden för den förrättningsökande allmänheten blir alltför lång och vållar stora ekonomiska bekymmer och olägenheter av annat slag. Detta gäller i alldeles särskilt hög grad nordöstra Hälsingland, där lantmäteriets arbetsbalans alltjämt växer på ett oroande sätt.

Lantmäteristyrelsen har i sin anslagsframställning för instundande budgetår framhållit, att 33 av de 148 lantmäteridistrikten i riket redovisade en arbetsbalans av mer än 100 arbetsmånader, under det att högst 40 arbetsmånader ansågs tillfredsställande. Förhållandena ha betecknats som synnerligen allvarliga, allrahelst det bland dessa 33 distrikt funnes exceptionella toppbelastningar, som helt föll utom ramen för den gällande organisationens kapacitet.

Distrikten i Hudiksvallsregionen utgöra sådana toppbelastade distrikt. Den uppskattade arbetsbalansen har för Hudiksvalls södra och Hudiksvalls norra distrikt tillsamman tagna utgjort:

vid årsskiftet 1952/1953.....	274	arbetsmånader
» 1953/1954.....	335	»
» 1954/1955.....	406	»
» 1955/1956.....	410	»

Arbetsbelastningen är sålunda fem gånger så stor som den önskvärda.

Den retardering av balansökningen som föreligger det sista året har sin förklaring dels av att det uppkommit en uppdämning av följd förrättningar, som icke kunna anhängiggöras förrän grundläggande arbeten (planläggning) genomförts, och dels av att extra arbetskrafter från andra orter insatts, en åtgärd som visat sig onödigt kostsam och organisatoriskt otillfredsställande.

Anledningen till den ökade fastighetsbildningsfrekvensen sammanhänger med bebyggelseutvecklingen i tätorterna och jordbrukets yttre rationalisering. En omarrondering av skogsmarken — inom såväl storskogsbruket som bondeskogsbruket är denna i betydande utsträckning splittrad och uppstrimlad i långa och smala skiften — är ytterligare ett arbete av utomordentlig nationalekonomisk betydelse, där lantmäteriet måste medverka. Inom Gävle-

borgs län saknar lantmäteriet resurser att göra en tillfredsställande insats härutinnan. Det kan förväntas, att den nu så aktuella vattenvården kommer att utlösa mätningstekniska och fastighetsrättsliga uppgifter, där lantmäteriets medverkan blir erforderlig. Jämsides med upprustningen för skogsvården och vattenvården är det därför angeläget, att även lantmäteriet blir rustat att göra sin insats i dessa sammanhang.

En varaktig förbättring kan endast ske genom utökning av antalet distrikt. Efter utredning har också lantmäteristyrelsen i skrivelse till Kungl. Maj:t den 28 september 1954 föreslagit inrättandet av ett tredje distrikt i Hudiksvallsregionen genom flyttning av ett distrikt från Östergötlands län. Genom beslut den 14 januari 1955 fann emellertid Kungl. Maj:t lantmäteristyrelsens förslag icke föranleda någon Kungl. Maj:ts åtgärd. Beslutet torde få tolkas så, att någon minskning av distriktens antal i Östergötlands län icke kunde ske.

I sitt utlåtande nr 18 år 1955 har jordbruksutskottet konstaterat att den höga arbetsbelastningen i bl. a. Hudiksvallsregionen medfört stora besvärligheter i form av oskäligt långa dröjsmål med utförandet av begärda förrättningar. Då uppenbarligen allvarliga samhällsekonomiska olägenheter kunde vållas av dylika dröjsmål, ansåg utskottet det angeläget, att åtgärder snarast vidtoges för att åstadkomma mera tillfredsställande förhållanden på området. Utskottet förordade, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t skulle hemställa om förslag till 1956 års riksdag om åtgärder till lösning av dessa problem. Förslag har också framlagts av lantmäteristyrelsen i samband med anslagsäskanden för kommande budgetår av innebörd att antalet distrikt i Hudiksvallsregionen skulle ökas med ett.

Det måste sålunda anses vara dokumenterat, att lantmäteriets distriktsorganisation i Hudiksvallsregionen är avsevärt underdimensionerad och därigenom oförmögen att fylla sin uppgift. Förhållandena äro sådana, att det är oundgängligen erforderligt att ofördröjligen inrätta det föreslagna nya distriktet, även om något annat distrikt icke samtidigt kan nedläggas.

Med stöd av det anförda hemställas,

att riksdagen måtte anvisa medel för inrättande av ett nytt lantmäteridistrikt i Hudiksvallsregionen från och med den 1 juli 1956 i enlighet med framlagt förslag.

Stockholm den 19 januari 1956

Erik Svedberg

Rickard Sandler

Jon N. Jonsson

Bernhard Näsgård

Yngve Möller

Einar Danmans